

ПРОТОКОЛ

№ 677

гр. Варна, 19.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, X СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Влагова

при участието на секретаря Славея Н. Янчева
Сложи за разглеждане докладваното от Ивелина Влагова Гражданско дело № 20223100100079 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:10 часа се явиха:

Ищецът ВЛ. АК., редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. Ю.Г., редовно упълномощен и приет от съда от преди.

Ответникът ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, редовно призован. Представява се от прокурор И.Б., приета от съда от преди.

Вещото лице В. СВ. Д., редовно призована, не се явява.

Вещото лице К. Д. КР., редовно призована, не се явява.

СЪДЪТ ИЗВЪРШИ справка с личната карта на ищецът, след което му върна същата.

Адв. Г.: Да се даде ход на делото.

Прокурор Б.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ по реда на чл.143 от ГПК пристъпва към изясняване на спора от фактическа страна, като дава възможност на процесуалния представител на ищеца да поясни фактическите си твърдения, заложили в исковата молба, както и да посочи и представи доказателства във връзка с направените оспорвания от ответника, а ответника – да посочи и представи нови доказателства, които не е могъл да представи в отговора на исковата молба.

Адв. Г.: Няма да правя уточнения и допълнения на исковата молба.

Прокурор Б.: Няма да правя уточнения и допълнения към отговора на исковата молба.

СЪДЪТ на основание чл. 146 от ГПК пристъпи към

ДОКЛАД НА ДЕЛОТО:

Производството по делото е образувано по повод предявен от ищеца ВЛ. АК. против Прокуратурата на Р.България иск с правно основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 46 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени психически болки и страдания, негативни душевни преживявания, дискомфорт, стрес притеснения и неспокойство в резултат от повдигнатото срещу ищеца незаконно обвинение в извършването на престъпления по чл.116 и чл.119 от НК, по които воденото срещу него наказателното производство по ДП № 1/2019г. по описа на ОСлО при ОП-Варна, НОХД № 191/2020г. по описа на ВОС, е завършило с постановяване на оправдателна присъда /след триинстанционно производство/, както и от факта на задържането му под стража за 96 часа, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 01.07.2021г. до окончателното й изплащане.

Обстоятелства, от които се твърди, че произтича претендираното право:

В исковата молба ищецът твърди, че на 01.01.2019г. след семеен скандал, баща му А. А. под въздействие на употребен алкохол започнал безпричинно да напада него и майка му С. А.а и да се заканва да ги убие. Започнал да хвърля по тях и да чупи в гърбовете им предмети, да извършва физическо насилие срещу майката и да прави опит да задуши ищеца. В отговор на това ищецът нанесъл два удара с нож в тялото на баща си А., в следствие на което той починал. На 01.01.2019г. бил задържан за 24 часа в РУ [1]Варна, а на 02.01.2019г. с постановление на прокурор бил задържан за срок от 72 часа в сектор „Арести“ към ОС „Изпълнение на наказанията“-Варна. На същата дата бил привлечен като обвиняем по ДП № 1/2019г. по описа на ОСлО при ОП-Варна за извършено тежко умишлено престъпление по чл.116 от НК. Посочва, че на 03.01.2019г. по ЧНД № 5/2019г. по описа на ВОС спрямо него е взета най-леката мярка за неотклонение за непълнолетен – „Под надзора на Инспектор при ДПС“ към РПУ Аксаково и бил освободен от ареста. На 20.01.2020г. бил отново привлечен като обвиняем, този път за престъпление по чл.119 от НК. Прокуратурата внесла обвинителен акт срещу него за извършено убийство при превишаване пределите на неизбежна отбрана, по който било образувано НОХД № 191/2020г. Била постановена присъда № 27/02.06.2020г., с която ВЛ. АК. е признат за виновен в извършване на престъпление – убийство при превишаване пределите на неизбежна отбрана и му наложил наказание 6 месеца лишаване от свобода, изпълнението на което било отложено за срок от 2 години. Присъдата е обжалвана от ищеца, като по образуваното ВНОХД № 275/2020г. по описа на Апелативен съд Варна е постановена нова присъда, с която ВЛ. АК. е признат за невиновен и е оправдан по повдигнатото му обвинение. Въззивният съдебен акт е протестиран и делото е пренесено за разглеждане пред ВКС, като постановената оправдателна присъда на АС-Варна е оставена в сила с решение № 60126/01.07.2021г. по КНД № 481/2021г. по опис на ВКС.

Ищецът твърди, че по време на извършване на деянието е бил непълнолетен, ученик

в частна профилирана гимназия „Антоан дьо Сент Екзюпери“ гр.Варна и се е справял много добре с учебния материал – участвал е в различни занятия по сертификационна програма за дигитален маркетинг. Посочва, че е успял успешно да завърши гимназиалното си обучение през 2021г. с отличен успех. Въпреки това излага, че при първоначалното му задържане под стража за 96 часа е бил в много тежко психическо състояние с оглед случилото се, не можел да спи, да яде и да пие вода. Участвал при провежданите разпити и процесуално-следствени действия. Изпаднал в шок във връзка с престоя му в ареста, както и от факта, че не може да изпрати баща си. Притеснявал се за живота си занапред, за отношението на съучениците, учителите му и съседи в с.Осеново, които узнали за събитията във връзка с изнесени публикации и снимки в ел.медии. Във връзка със състоянието си се наложило да посети и психолог. Посочва, че за случилото се узнали и приятели и роднини в Руската федерация, като баба му и чичо му отказали да се видят с него и да разговарят, което го натъжило много. Претендира за обезщетяване на претърпените от него неимуществени вреди сума в размер на 46 000 лева, ведно със законната лихва върху сумата считано от 01.07.2021г. – датата на постановяване на необжалваемият съдебен акт на ВКС по КНД № 481/2021г. до окончателното им изплащане.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът Прокуратурата на Р.България, чрез Окръжна Прокуратура – Варна е депозирала писмен отговор, в който заявява становище за неоснователност на предявения иск за заплащане на обезщетение за причинени на ищеца неимуществени вреди. Твърди, че искането за заплащане на обезщетение за това че му е повдигнато обвинение при доказаност на извършителството на деянието е в разрез с морала и на това основание е неоснователно. Посочва, че спрямо ищеца, предвид възрастта и фактите по повод на деянието, е била взета най-леката мярка за неотклонение, която не му е причинила никакви неудобства и притеснения в ежедневието, а задържането под стража по реда на чл.64, ал.2 от НПК е било за по-малко от 24 часа. Продължителността на наказателното производство преминало през 3 фази е била в рамките на разумното – от 2 01.01.2019г. до 01.07.2021г. Посочва, че отрицателно въздействие върху психиката на ищеца е оказала както продължителната тежка семейна обстановка, така също и факта на извършване на деянието спрямо баща му. Оспорва Прокуратурата да има отношение към информацията в електронните медии, тъй като информацията за воденото срещу ищеца дело не е предоставяна от ответника. Що се отнася до това, че съседите им в с.Осеново узнали за извършеното от ищеца, счита че подобна информация се разпространява лесно и бързо в малките населени места, като посочва също, че за това е съдействала майка му, която уведомила по телефона своя позната за случилото се. Отделно от това счита, че събитията около смъртта на бащата не са се отразили съществено негативно в живота на ищеца, който продължил образованието си. Моли исковата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна. В условията на евентуалност претендира за определяне на намален размер на обезщетение от този по исковата претенция предвид на това, че същият е крайно завишен и несъобразен с икономическия стандарт в страната за периода на висящността на наказателното производство.

Съдът, на основание чл.146, ал.1, т.5 от ГПК указва на ищеца, че носи доказателствена тежест да установи твърденията си за претърпени от него неимуществени вреди /стрес, психически болки и страдания, негативни душевни преживявания, дискомфорт, стрес притеснения, беспокойство, безсъние/ от посочения вид и произход и размер - вреди от незаконосъобразно повдигнатото обвинение, вреди от наложените мерки за неотклонение, които са резултат и са в причинно-следствена връзка с незаконосъобразните действия на ответника – че е образувано наказателно производство и ищецът е привлечен в качеството на обвиняем, както и че по повдигнатото обвинение и по него е постановена и влязла в сила оправдателна присъда.

Съдът, на основание чл.146, ал.1, т.5 от ГПК указва на ответника, че носи доказателствена тежест да установи твърденията си, които изключват претенциите на ищеца.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА изисканото и постъпило НОХД № 191/2020 г. по описа на Окръжен съд – Варна.

Адв. Г.: Поддържам иска. Нямам възражения по доклада и указаната доказателствена тежест. Да се приеме изисканото и постъпило дело.

Прокурор Б.: Нямам възражения по доклада на делото. Да се приеме изисканото и постъпило дело.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила Молба с вх. № 7492/28.03.2022 г., депозирана от вещото лице В. СВ. Д., в която същата заявява, че се е запознала с материалите по делото, но счита, че за обективно изготвяне на допуснатата съдебно – психологична експертиза е необходимо в състава да бъде включено и вещо лице психиатър.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че предвид постъпилата молба от вещото лице В. СВ. Д. в състава на допуснатата съдебно – психологична експертиза е включено и вещо лице психиатър, а именно д-р К. Д. КР..

Адв. Г.: Заявявам, че доверителят ми не е търсен от вещите лица, независимо че е внесен указаният депозит.

Прокурор Б.: Аз на 13-ти април бях в съдебно заседание по чл. 5 от ЗЛС и там беше назначена като вещо лице д-р К., но нямаше експертиза и съда се питаше какво става и дали някой има информация.

Аз получих Определението на съда, с доклада по делото, с писмо от официалния ответник – Прокуратурата на Република България. Скоро преди заседанието видях, че сте допуснала съдебно – психиатрична експертиза с въпросите, които сме поставили, но в отговора сме пропуснали да поставим въпроса: Е ли, ако се установи някаква психическа травма, резултат единствено и само от проведеното наказателно преследване? Моля, доколкото няма изготвено заключение по допуснатата експертиза, да включим и този въпрос.

Адв. Г.: Не се противопоставям на искането за допълване на допуснатата съдебно –

психологично психиатрична експертиза.

СЪДЪТ по доказателствата, като прецени тяхната относимост и допустимост към предмета на процесуалния спор

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с исковата молба и уточняващата молба копия на писмени доказателства, както следва: адвокатско Пълномощно от 11.01.2022 г.; вносна бележка от 13.01.2022 г.; Постановление за задържане на обвиняем по реда на чл. 64, ал. 2 от НПК от 02.01.2019 г.; Постановление за привличане на обвиняем от 02.01.2019 г.; Постановление за привличане на обвиняем от 20.01.2020 г.; Искане № 1/19/03.01.2019 г.; Разпореждане № 919/26.02.2020 г., постановено по НДОХ № 191/2020 г. по описа на ВОС-2л.; Обвинителен акт № 1/2019/19.02.2020 г.-4л.; Присъда № 27/02.06.2020 г. по НОДХ № 191/2020 г. по описа на ВОС; Присъда № 10/30.10.2020 г. по ВНОХД № 275/2020 г. по описа на ВОС; Решение № 60126/01.07.2021 г., постановено по НД № 481/2021 г. по описа на ВКС-3л.; Диплома за средно образование № 015523/15.06.2021 г.; статии от интернет от 02.01.2019 г.-11бр.; Сертификат от Google за дигитални умения.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото, изисканото и постъпило НОХД № 191/2020 г. по описа на Окръжен съд – Варна.

ДОПЪЛВА задачата на допуснатата Съдебно – психологично психиатрична експертиза с тази формулирана в днешното съдебно заседание от процесуалния представител на ответника, а именно: Ако се установи някаква психическа травма у ищеца, резултат ли е тя единствено и само от проведеното наказателно преследване или се дължи и на други причини, какви?

ДА СЕ УВЕДОМЯТ своевременно след изготвяне на протокола и двете вещи лица по допуснатата Съдебно – психологична и психиатрична експертиза В. СВ. Д. и К. Д. КР., като им **УКАЗВА**, че при следващо недепозирание в срок на заключение, или неявяване без наличие на уважителни причини на вещите лица ще бъде наложена глоба.

УКАЗВА на ищеца и на процесуалния му представител да проявят активност и да се свържат с вещите лица, така че да се уговори среща за провеждане на изследването.

Адв. Г.: Водим допуснатите ни свидетели, които моля да допуснете до разпит.

Прокурор Б.: Както съм заявила в отговора, след разпита на допуснатите на ищеца свидетели ще преценя дали ще ангажирам гласни доказателства.

СЪДЪТ УКАЗВА на процесуалния представител на ответника, че ако има искане за допускане на гласни доказателства, следва да го направи своевременно преди разпита на водените от ищеца такива, за да е възможно при искане от ищеца да бъде проведен едновременен разпит.

Прокурор Б.: Към момента нямам доказателствени искания за разпит на свидетели.

Съдът пристъпва към разпит на редовно водените от ищеца свидетели.

СЪДЪТ призовава в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел: **С. А. А.А.**,

ЕГН ***.**

В залата влиза свидетелят.

Преди разпит на свидетеля съдът пристъпва към снемане на самоличността му, като му напомня за отговорността, която носи по чл.290 от НК в случай на лъжесвидетелстване и правото да откаже свидетелстване по чл.166, ал.1, т.2 и ал.2 от ГПК.

С. А. А.А – 44 г., женена, неосъждана, български гражданин, с руски произход, без дела със страните по спора. Майка на ищеца ВЛ. АК.. Предупредена за наказателната отговорност в случай на лъжесвидетелстване. Обещава да говори истината.

Свидетелката А.а: Майка съм на ищеца ВЛ. АК..

Желая да свидетелствам.

Разбирам български език, тъй като живея в България от 9 години. Не е необходимо да ми бъде назначаван преводач.

Свидателят, на въпроси на адв. Г.:

Свидетелката А.а: В. е много умно дете и преди случилото се много обичаше да ходи на училище. Училището беше всичко за него и там имаше много приятели. Постоянно участваше в някакви мероприятия и изкарваше някакви сертификати. Училището за него беше като втори дом. Тогава той беше на 17 години. След инцидента В. беше 3 дни в затвора. Когато го взех от затвора, той не искаше да яде и се страхуваше, че ще ме изгуби. Състоянието му беше ужасно. При влизането му къщи отвори интернет /не знам защо не му взех телефона/ и във всички новинарски канали пишеше за него. Той отказа да се храни. Не искаше да влезе в училище, защото не знаеше каква ще е реакцията на съучениците и учителите му. Аз го накарах да ходи на училище и му обясних, че по закон трябва да ходи на училище и че аз нося отговорност за него. Аз го карах до училище с колата, защото той не искаше да влезе в автобуса. Ние живеем на село и има автобус, който стига до училището. През всичкото време аз го водих с колата. Много време мина след случилото се докато В. започна да комуникира с хората. Състоянието му беше на вълни докато се движеше наказателното дело на първа, на втора и на трета инстанция. Емоционалното му състояние се подобряваше и после пак се връщаше в изходна позиция. Всички хора, които бяха до него се опитваха да му оказват поддръжка, и да се занимава с нещо. В този период след инцидента голяма опора му беше кръстницата, но за съжаление тя не издържа и почина от инфаркт. Сега останахме само аз и В.. Кръстникът сега е в Харков и ситуацията е много трудна. След случилото се проблемът при В. беше психологически. Той не можеше да яде и дори, когато изяде малко парченце му ставаше лошо. Много работихме по този въпрос. Дори се обърнахме към психолог да поговори с него, за да може той малко по малко да започне нормален живот. Няма как да го оставим в това положение. Той трябва да преживее случилото се и да продължи напред. В. и сега има такива проблеми с яденето и все казва, че няма да яде. Аз постоянно, всеки ден му звъня да го питам какво е ял днес. Това е стандартен въпрос и до днес, какво е ял. В. и сега не се храни редовно, защото още е в стрес. Преди случилото се се хранеше редовно, хапваше си много добре на закуска, обяд и вечеря.

Както вече казах, след случилото се не искаше да се качва в автобуса, защото се притесняваше, че всички в селото знаят какво се е случило и половината хора го съжаляваха, а другите го сочеха и казваха, че е убиец. Той не е убиец, той защити майка си. Аз съм чувала, че хората говорят за него. Имаше жители на селото, които подкрепяха него и мен и ни прегръщаха, но имаше и хора, които говориха зло. Тези, хора които говориха лошо, бяха познати хора, с които се виждахме, когато ходим на магазина. Не ни бяха близки. Единствените ни близки хора бяха едно семейство англичани и едни българи, но тяхното отношение не се промени. Те ни помагаха да вземем храна, защото не можехме да ходим до магазина. Нашата кръстница много ни подкрепяше, но почина. Имах приятелка, която след случилото се спря да комуникира с мен и В., защото не иска да навреди на своя имидж като общува с такива хора като нас. На В. и учителите в училище му обърнаха гръб. Дори имаше една учителка, която започна да го притеснява. Тя постоянно говореше, че той тук и тук не успява, без да дава никакви обяснения. В. даже не искаше да влиза в нейния час, защото видя, че отношението ѝ е променено, а преди това ѝ беше най-любим ученик. В. завърши училище с отличие, но беше на дистанционно обучение и учеше вкъщи през компютъра. Само ходеше на училище да го изпитат. Тогава все още нямаше пандемия, а по своя воля той реши да учи дистанционно. Аз подкрепих това негово решение, защото това беше по-добре за него и така беше концентриран върху обучението си. Той постоянно намираше какво да учи, какви курсове да взима. Постоянно виждах, че вади различни сертификати. Вкъщи вече имам голяма папка с негови сертификати. Той заместваше себе си с учене. Той ми обясни, че иска да учи дистанционно, защото се притесняваше какво говорят хората. Притесняваше се от отношението на учителите и затова, че има съученици, които спряха да общуват с него, не говореха с него. Преди случилото се В. и съучениците му бяха в много добри отношения и постоянно го канеха на рожден ден, а след случилото се нито един човек не покани В. на рожден ден, нито един човек. След случилото се тези хора, които тогава общуваха с него и си останаха приятели и сега общуват с него, а тези, които не искаха и сега не искат. В. сега работи от вкъщи, не иска да ходи да работи в колектив. Работи си от дома, добре, че има ИТ- образование. Той е като „вълк – единак“. Както казах, когато го прибрах от затвора влезе в интернет и там имаше публикации за случилото се. Това му се отрази зле и той плачеше. Това състояние беше доста време и не само за първото дело. Когато получихме призовка за второто дело, на всички ни беше казал, че ще има втори съд. Според мен това негово емоционално състояние беше, защото се страхуваше да не изгуби всичко. Той загуби майка, загуби приятели, загуби може би живот, който той иска да има. Той винаги е искал да е гордост за майка си, да учи, да има хубави оценки, да се гордеем аз и баба му. Аз винаги съм се гордяла с него и съм го подкрепяла. Страхуваше се да не влезе в затвора, защото той много неща чу и прочете за себе си. За него пишеше ужасни неща. Плашеше се, че ще влезе в затвора. Мен също ме беше страх да не влезе в затвора. Освен това, ако това се случи аз оставам сама, защото той за мен е едно слънце и аз до мен друг човек нямам. Аз имам само едно дете. След случилото се нощно време сънуваше кошмари и крещеше и аз го събуждах. Аз имам една позната, която е рускиня и работи с хора с психически проблеми и аз се консултирах с нея. Тя каза, че В. трябва да пие чай с мляко, защото това успокоява нервите.

По тази причина В. една година пи само чай с мляко, за да се успокои малко. Това може би е на психологическа основа, че ако изпие чай с мляко може да стане по-добре. Той и сега чете лоши работи за себе си. Той мисли, че неговото бъдеще вече е спряно заради тези публикации. Нови публикации няма, но това беше такава случка, че цяла България знае и примерно, когато някой предлага работа и В. кандидатства, може да се разбере за случилото се. И аз и В. много се притесняваме, някой работодател да не разбере, кой е В.. Даже днес на работа не каза, че е тук, защото се притеснява, че ако хората разберат ще загуби работата си. Мога да кажа, че В. много работи над себе си като личност, като човек и към момента има подобрение. Психоложката много му помогна. Сега малко спря да посещава психоложката, защото трябва да помогне на майка си малко с парички. Преди това в продължение на година и половина ходеше при нея един път в месеца. Просто след случилото се не издържах и казах на В., че му трябва помощ от психолог и намерихме тази добра жена. В. намери начин да се позакрепи и да продължи напред в това да учи и да се самоусъвършенства. Той продължава да учи, но отново дистанционно. Всичко върши дистанционно, учи и работи дистанционно само и само никой да не узнае кой е той. Има една съученичка и един съученик от училище, които бяха приятели от училище и сега продължават. Аз му казах, че това са истински приятели. Сега В. излиза на разходки, но на плаж и на заведение не знам.

Свидетелят, на въпроси на Прокурор Б.:

Свидетелката А.а: В. много обичаше баща си. Той беше баща за него, едно дете не може да не обича родителите си. В. и досега страда за това, че е убил баща си.

Прокурор Б.: Искаме да изясним, дали В. изживява това, че е станал причина баща му да загине или страда за това, че е проведено наказателно разследване.

Адв. Г.: Възразявам срещу така зададения въпрос, защото причината е казана с присъдата.

Прокурор Б.: Добре, ще преформулирам въпроса си. В. изживява ли и до момента обстоятелството, че е убил баща си?

Свидетелят, на въпроси на Прокурор Б.:

Свидетелката А.а: Това са различни преживявания. При едното преживяваш, че си станал причина, но това спасява майка ти. Избрал е единият от родителите си. Другото е емоционално състояние заради това, че хората говорят. В. страда заради баща си, но страда и заради обществото. Това е много различно. Страх го е обществото да не го нарича убиец. За него има страх, че е водено разследване и той се притеснява, че всичко, което могат да намерят за него е това, че той е убиец. Страхува се, че това, че беше наречен убиец ще му се отразява цял живот и той ще живее като убиец в това общество, а не като човек, който е преживял домашно насилие, който е спасил майка си и който се старае да помага на обществото. Чувала съм да го наричат убиец. Чух хора от селото да казват, че майка му е „курва“, а той е унищожил баща си заради нея.

Адв. Г.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Прокурор Б.: Нямам повече въпроси към свидетеля._

СЪДЪТ призовава в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел: **П.А.П., ЕГН *******.

В залата влиза свидетелят.

Преди разпит на свидетеля съдът пристъпва към снемане на самоличността му, като му напомня за отговорността, която носи по чл.290 от НК в случай на лъжесвидетелстване и правото да откаже свидетелстване по чл.166, ал.1, т.2 и ал.2 от ГПК.

П.А.П. – 17 г., неженен, неосъждан, български гражданин от руски произход, без родство и дела със страните по спора. Предупреден за наказателната отговорност в случай на лъжесвидетелстване. Обещава да говори истината.

Свидетелят П.: Аз съм от Русия, но живея в България от 5 години. Напълно разбирам български и не е необходимо назначаване на преводач.

Свидетелят, на въпроси на адв. Г.:

Свидетелят П.: Познавам ВЛ. АК. от 3 години. Този период съвпадна с проблемите на В.. Случи се неприятна ситуация, след която В. беше много морално отдаден, депресиран и тъжен. Случи се смърт на баща му, която знам как е настъпила. Аз познавам В. преди и след инцидента. Преди инцидента той беше контактен и отворен. С него много добре общувахме и намерихме общи теми и общ език. И преди и след инцидента В. ходеше на училище в училище ЧПГ „Антоан дьо Сент – Екзюпери“. Аз също учих там и се срещяхме в училище. След инцидента В. много се промени. Той много силно се притесняваше и се затвори в себе си. Почти не излизаше от класната стая и негови съученици, знаейки от новините за тази случка много го потискаха морално. На него му беше неудобно да присъства там, защото имаше много слухове. В. се притесняваше от слухове и от ситуацията. Чувах се слухове, че убийството е било умишлено и това го притесняваше. Много негови съученици и въобще хора от училище, знаейки тези новини се отстраниха от него и той беше самотен. Аз познавам такива хора, но не мога да им кажа имената. Аз ги познавам по физиономия и ги видях в класната му стая. Видях, че той стои сам в класната стая с книжка и просто си чете, или просто се прави, че чете, но беше много депресиран. Виждах го в това състояние дълго време. Ние с В. учихме в различни класове и съм посещавал неговия клас и съм го виждал. Преди ситуацията ние винаги излизяхме в голямото междучасие и си общувахме, но след тази ситуация той стана затворен и спря да излиза. След часовете направо си тръгваше и се прибираше в тях, а преди случилото се понякога след училище излизяхме на разходка. След инцидента положението с разходките беше сложно, заради състоянието на В.. Не знам дали учителите му са си променили отношението към него, защото не сме били в един клас. Доколкото знам В. не е пропускал училище. На третата година аз напуснах това училище, поради финансови проблеми, защото училището е частно и се преместих в друго. Знам, че когато аз заминах В. премина на самостоятелно обучение. Самостоятелно /дистанционно/ обучение означава, че човека не влиза в класната стая, а учи онлайн. Това беше на границата с Ковид- пандемията. Когато аз

учех в другото училище редовно и посещавах всеки ден училище, В. учеше дистанционно в „Екзюпери“. Това беше негов личен избор, а не заради пандемията, която наложи дистанционното обучение. Той не ми е казал открито каква е причината за този му избор, но аз мисля, че това се породило, защото аз бях негов най-добър приятел в училище и когато си тръгнах на него му беше некомфортно с останалите съученици. Аз лично не съм виждал и чувал неуважително отношение от съучениците му към него, но чух по коридорите, че говорят за случая. Имаше различни мнения, които сега няма как да се сетя и да кажа, за да не излъжа. Само аз от училище го подкрепях, а останалите не искаха да се намесват. Не се сещам В. да е ходил при лекари за здравословни проблеми. Ние с него продължаваме да общуваме и сме близки. Малко по малко времето го лекува. Опитва се да общува повече с хора и успява. Има среда около себе си, има приятели. Много е сложно да се каже колко приятели има човек и затова не мога да кажа точно число. Освен с мен, В. излиза и с други приятели – момичета и момчета. И заедно излизаме и поотделно. Знам, че сега работи, но не знам къде. С него не сме говорили за това дали всеки ден ходи на работа или не. Когато разговаряме с него, не коментираме случилото се. Сякаш негласно сме се разбрали, че не пипаме тази тема.

Свидетелят, на въпроси на Прокурор Б.:

Свидетелят П.: Не мога да кажа точно коя година напуснах училище „Екзюпери“. Сега съм единадесети клас, а там съм учил в осми и девети клас. В училището се носиха слухове, че В. преднамерено е убил баща си, така както беше написано в новините. Не мога да кажа, че в училището ме гледаха странно, че съм приятел с В.. Не мога да се сетя за такива случаи, но и не ми пукаше за това, защото знаех, че приятеля ми не беше в най-доброто си състояние и трябваше някак да му помогна. Не знам дали В. е обичал баща си. Не е плакал пред мен заради случилото се, но беше много силно подтиснат. Мисля, че след инцидента като приятел му останах само аз. Имаше хора, които преди инцидента бяха в обкръжението му и му бяха близки, но след това се отстраниха от него. Не знам дали е подобрил отношенията си с някой от тях след приключването на наказателното дело.

Адв. Г.: Нямам повече въпроси към свидетеля. Към момента нямам други доказателствени искания.

Прокурор Б.: Нямам повече въпроси към свидетеля. Към момента нямам други доказателствени искания.

За изготвяне на допуснатата в закрито съдебно заседание Съдебно – психологична и психиатрична експертиза, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА производството по делото за 27.05.2022 г. от 10:00 часа, за която дата и час страните се считат за редовно уведомени.

ДА СЕ УВЕДОМЯТ вещите лица В. СВ. Д. и К. Д. КР..

УКАЗВА на процесуалния представител на ищеца да се свърже своевременно с вещите лица с оглед изготвяне на заключение по допуснатата Съдебно – психологична и

психиатрична експертиза.

Протоколът е изготвен в открито съдебно заседание, което приключи в 10:58 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____